

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2011-05-11

Närvarande: F.d. justitierådet Bo Svensson, f.d. regeringsrådet Leif Lindstam och justitierådet Ann-Christine Lindeblad.

En ny lag om elcertifikat – regelförenkling och en gemensam elcertifikatmarknad med andra länder

Enligt en lagrådsremiss den 28 april 2011 (Näringsdepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om elcertifikat.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av ämnessakkunniga Christina Nordenbladh.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I lagrådsremissen föreslås en ny lag om elcertifikat. De sakliga nyheter som föreslås är i huvudsak följande. Det ska vara möjligt att ha en gemensam elcertifikatsmarknad med andra länder. Kraven skärps för att el som produceras med vattenkraft ska kunna tilldelas elcertifikat. Mindre producenter av förnybar el, som själva använder den el de producerat, får undantas från kvotplikt. Alla registrerade elintensiva industrier ska få samma möjlighet att undanta övrig el från

kvotplikt. Tillsynsmyndigheten ska besluta om annullering av elcertifikat i stället för som nu kontoföringsmyndigheten. Beslut om nedsättning av elcertifikat ska kunna fattas av tillsynsmyndigheten.

I den föreslagna lagen anges på flera ställen men inte alla (se 6 kap. 4 §) att en ansökan ska vara skriftlig. Lagrådet föreslår att skriftlighetskravet regleras i verkställighetsföreskrifter.

Elcertifikatssystemets nuvarande mål och funktionssätt behålls oförändrade men den nya lagen innehåller många redaktionella och språkliga ändringar i det uppgivna syftet att göra regleringen mer överskådlig, tydlig och lättillgänglig. Resultatet lämnar emellertid en hel del övrigt att önska i dessa hänseenden.

1 kap. 1 §

Redan av lagens rubrik framgår att lagen handlar om elcertifikat. Dessutom är det oklart om det är lagens, bestämmelsernas eller elcertifikatets syfte som avses med den föreslagna lagtexten. Lagrådet föreslår därför att orden ”innehåller bestämmelser om elcertifikat som” utgår.

1 kap. 2 §

Lagrrådet föreslår att punkt 1 förtydligas genom att ges följande lydelse:

1. förnybar el: elektricitet som produceras av förnybara energikällor eller torv,

Lagrådet föreslår att punkt 4 förtydligas genom att ges följande lydelse:

4. elcertifikat: bevis som har utfärdats enligt denna lag eller av en annan stat enligt en sådan internationell överenskommelse som avses i 5 §, och som innehåller uppgift om att förnybar el har producerats,

Lagrådet föreslår att punkt 6 förtydligas genom att ges följande lydelse:

6. beräkningsår: det kalenderår som föregår den annullering som enligt 4 kap. 11 § sker den 1 april.

Beträffande punkt 9 har det vid föredragningen upplysts att 1 kap. 8 § lagen (1994:1776) om skatt på energi upphör att gälla den 1 januari 2015. Definitionen i 1 kap. 2 § första stycket 9 om förädlingsvärde bör därför ändras så att det direkt framgår vad som avses med förädlingsvärde. Detta begrepp bör ha samma betydelse i lagen om elcertifikat som det för närvarande har i lagen om skatt på energi.

På grund av det anförda föreslår Lagrådet att punkt 9 ges följande lydelse:

9. förädlingsvärde: skillnaden mellan på ena sidan den elintensiva industrins intäkter från försålda varor och utförda tjänster, inräknat egna uttag, som ingår i företagets normala verksamhet (nettoomsättningen), förändring av varulager, aktiverat arbete för egen räkning, övriga rörelseintäkter samt ränteintäkter och på andra sidan alla rörelsekostnader, inräknat avskrivningar och nedskrivningar på tillgångar, samt räntekostnader.

1 kap. 3 §

Av definitionen på anläggning (se 2 § första stycket 3) följer att om flera produktionsenheter för vattenkraft eller vindkraft finns i närheten

av varandra och gemensamt matar in el på ledningsnätet, så anses de utgöra en enda anläggning. Förevarande paragraf utgör ett undantag från denna bestämmelse. Det bör framgå av lagtexten. Lagrådet föreslår att orden "utan hinder av 2 § första stycket 3" infogas i förevarande paragraf omedelbart före "anses".

1 kap. 4 §

Det har vid föredragningen upplysts att ordet "respektive" kommit till användning med hänsyn till att tillsyns- och kontoföringsfunktionen kan komma att fullgöras av samma myndighet eller av två myndigheter. Lagrådet föreslår att paragrafen i stället ges följande lydelse:

Regeringen utser tillsynsmyndighet och kontoföringsmyndighet enligt denna lag.

1 kap. 5 §

Det är närmast självklart att om det svenska elcertifikatssystemet genom en internationell överenskommelse har samordnats med elcertifikatssystemet i en annan stat, så har det uttryckliga eller underförstådda syftet med överenskommelsen varit att etablera en gemensam elcertifikatsmarknad. Lagrådet föreslår därför att första stycket förenklas enligt följande:

Elcertifikat som har utfärdats för produktion av förnybar el i en annan stat får användas för att uppfylla en kvotplikt enligt denna lag, om det svenska elcertifikatssystemet genom en internationell överenskommelse har samordnats med elcertifikatssystemet i den andra staten.

Enligt andra stycket andra meningen ska den prisinformation som avses i 3 kap. 16 § beräknas *utifrån* (Lagrådets kursivering) uppgifter för den gemensamma elcertifikatsmarknaden. Lagrådet föreslår att

ordet "utifrån" här och på de övriga ställen i lagen där ordet används i betydelsen "på grundval av", "med ledning av", "på basis av", "med användande av", "med hänsyn till", "med utgångspunkt i" genomgående byts mot något av sistnämnda uttryck med hänsyn till att "utifrån" vanligen används som preposition, dvs. i betydelsen "från utsidan".

2 kap. 1 §

Enligt 2 § är en förutsättning för att elcertifikat ska kunna tilldelas att produktionen av förnybar el sker i en anläggning som har godkänts av tillsynsmyndigheten. Enligt Lagrådets mening bör detta lämpligen framgå redan av förevarande paragraf samtidigt som lagtexten förtydligas. Paragrafen föreslås därför få följande lydelse:

Innehavaren av en anläggning i vilken förnybar el kan produceras ska tilldelas elcertifikat, om anläggningen är tagen i drift och har godkänts av tillsynsmyndigheten samt övriga förutsättningar för tilldelning av elcertifikat är uppfyllda.

2 kap. 2 §

Lagrådet finner den föreslagna lagtexten svårbegriplig. Av författningsskomentaren framgår att avsikten är att säga att elcertifikat för produktion på en anläggning inte får tilldelas någon innan anläggningen har blivit godkänd av tillsynsmyndigheten. Innehavaren av en ny anläggning kan skriftligen begära att tillsynsmyndigheten godkänner anläggningen och tillsynsmyndigheten blir då skyldig att pröva frågan om godkännande. Om myndigheten godkänner anläggningen, ska den samtidigt fastställa en viss tid under vilken elcertifikat ska tilldelas innehavaren (tilldelningsperiod). Av detta följer att elcertifikat inte kan tilldelas innehavaren innan tilldelningsperioden har fastställts. Denna ordning ska gälla inte bara nya

anläggningar utan också vid produktionsökningar och ombyggnader av äldre anläggningar.

På grund av det anförda och med beaktande av vad Lagrådet anför beträffande 1 § föreslår Lagrådet att paragrafen ges följande lydelse:

En fråga om godkännande av en anläggning för tilldelning av elcertifikat prövas av tillsynsmyndigheten, om den som innehar anläggningen skriftligen begär det. Om myndigheten godkänner anläggningen, ska den samtidigt fastställa en viss tilldelningsperiod. Denna ordning ska gälla inte bara nya anläggningar utan också vid produktionsökningar som avses i 8 § och ombyggnader som avses i 9 §.

2 kap. 3 §

Lagrrådet föreslår att ordet "dess" i första stycket utgår såsom överflödigt.

2 kap. 6 §

Lagrrådet finner att ordet "även" i ingressen är missvisande och föreslår att det utgår. Vidare är punkt 2 inte samordnad med ingressen på ett språkligt korrekt sätt. Lagrådet föreslår att lagtexten utformas enligt följande:

Elcertifikat får tilldelas för el som produceras med vattenkraft i en anläggning som inte omfattas av 5 §, om ett myndighetsbeslut eller föreskrifter i lag eller annan förordning ställer nya krav på hur verksamheten ska bedrivas eller hur anläggningen ska vara utformad och tillsynsmyndigheten finner att de nya kraven gör det omöjligt för innehavaren att bedriva en långsiktigt lönsam produktion vid anläggningen, om inte innehavaren tilldelas elcertifikat.

Elcertifikat får också tilldelas för el som produceras med vattenkraft i en anläggning som inte omfattas av 5 §, om anläggningen har en installerad effekt om högst 15 megawatt och innehavaren avser att göra omfattande ombyggnader eller andra stora investeringar i anläggningen som enligt tillsynsmyndighetens bedömning inte kan bli långsiktigt lönsamma, om inte innehavaren tilldelas elcertifikat.

2 kap. 9 §

Lagrådet föreslår att ordet ”endast” i andra stycket placeras omedelbart efter ”tilldelas”.

Lagrådet föreslår vidare att orden ”i förekommande fall” förs in i tredje stycket omedelbart före ”fastställer”.

2 kap. 12 §

Lagrådet noterar att numreringen av punkterna inte är korrekt.

3 kap. 3 §

Första stycket behandlar den situationen att en överlåtelse av ett elcertifikat *på begäran av överlåtaren* (Lagrådets kursivering) har registrerats på förvärvarens certifikatkonto. Denna registrering är definitiv och inte endast preliminär.

I andra stycket behandlas den situationen att förvärvaren gjort motsvarande ansökan om att det överlåtna verifikatet ska registreras på hans eller hennes konto. I detta fall ska en preliminär registrering av överlåtelsen göras på förvärvarens certifikatkonto och överlåtaren beredas tillfälle att yttra sig över förvärvarens ansökan. Lagrådet finner att sistnämnda kommunikation med överlåtaren kan underlåtas, om överlåtelsen redan har registrerats på förvärvarens certifikatkonto på begäran av överlåtaren; jfr 3 kap. 8 § 4 som inte är tillämplig i detta fall. I själva verket framstår rutinen i andra stycket om preliminär registrering och kommunikation som överflödig, när en definitiv registrering redan har skett enligt första stycket.

Om kommunikation skett ska kontoföringsmyndigheten enligt tredje meningen i andra stycket registrera de överlåtna certifikaten på förvärvarens konto, om överlåtaren inte invänder mot ansökan inom förelagd tid. Lagrådet menar att en sådan registrering också bör kunna ske, om överlåtarens invändningar är uppenbart ogrundade, jfr 3 kap. 8 § första stycket 1.

På grund av det anförda föreslår Lagrådet att andra stycket ges följande lydelse:

Har förvärvaren ansökt om att det överlåtna certifikatet ska registreras på hans konto, ska en preliminär registrering av överlåtelsen göras på överlåtarens certifikatkonto, om registrering som avses i första stycket inte redan har skett. Kontoföringsmyndigheten ska därefter förelägga överlåtaren att yttra sig över ansökan inom två veckor från det att han fått del av föreläggandet. Om överlåtaren inte invänder mot ansökan inom denna tid eller gör invändning som uppenbart saknar fog, ska de överlåtna certifikaten registreras på förvärvarens konto.

3 kap. 4 och 5 §§

Godtas Lagrådets förslag beträffande 3 kap. 3 § bör motsvarande ändringar företas i 3 kap. 4 och 5 §§.

3 kap. 8 §

Lagrrådet föreslår att orden i punkt 1 "en sådan invändning som avses i" byts mot "invändning enligt".

3 kap. 11 §

Lagrrådet föreslår att orden "ska tillämpas" byts mot "gäller"; jfr 3 kap. 12 §.

4 kap. 1 §

Paragrafens första stycke anger vilka aktörer som är kvotpliktiga. Sådan plikt föreligger enligt punkt 2 för elanvändare som använder el som de själva producerat under förutsättning bl.a. att mängden el uppgår till mer än 60 megawattimmar per beräkningsår. Den föreslagna lagtexten kan ge intrycket att mängden el avser producerad el men det är endast använd el som avses. Detta bör komma till tydligare uttryck i lagtexten. Lagrådet föreslår därför att orden "den använda" förs in omedelbart före "mängden". Vidare bör i punkt 3 ordet "el" omedelbart efter "köpt" utgå.

I andra stycket anges i tre punkter tidpunkten för kvotpliktens inträde, nämligen 1) när en elleverantör börjar leverera el, 2) när en elanvändare börjar använda el eller 3) när en elintensiv industri har registrerats. Vid föredragningen har upplysts att punkt 2 gäller el som avses i första stycket 2 och 3. Detta bör enligt Lagrådets mening komma till uttryck i lagtexten.

Tredje stycket anger att kvotplikten upphör när förutsättningarna i andra stycket inte längre är uppfyllda. Denna formulering är mindre lyckad eftersom avsikten uppenbarligen är att kvotplikten upphör när leverans eller användande av el (andra stycket 1 och 2) upphör eller avregistrering sker (andra stycket 3). Lagrådet anser därför att en formulering liknande den som finns i 2003 års lag är att föredra.

På grund av det anförda föreslår Lagrådet att andra och tredje styckena ges följande lydelse:

Kvotplikten inträder när

1. en elleverantör börjar leverera el,
2. en elanvändare börjar använda el som avses i första stycket 2 eller 3, eller
3. en elintensiv industri har registrerats.

Kvotplikten upphör när

1. en elleverantör upphör att leverera el,
2. en elanvändare upphör att använda el som avses i första stycket 2 eller 3, eller
3. en elintensiv industri har avregistrerats.

4 kap. 4 §

Paragrafen anger kvotpliktens omfattning. I författningskommentaren sägs att paragrafen motsvarar 4 kap. 3 § i 2003 års lag. I tredje stycket, som reglerar beräkningen av elleverantörens kvotplikt har emellertid sista ledet – ”och som inte omfattas av en elanvändares kvotplikt” – tagits bort. Anledningen härtill bör anges i författningskommentaren.

4 kap. 5 §

Lagrådet föreslår att paragrafen förtydligas genom att ges följande lydelse:

Vid beräkning av kvotplikten beaktas inte el som

1. matats in på det elektriska nätet i syfte att upprätthålla nätets funktion (förlustel),
2. en elleverantör har levererat till en elanvändare utan ersättning i enlighet med ett avtal om intrångsersättning, om leveransen sker vid en lägre effekt än 50 kilowatt (frikraft),
3. har använts i den industriella tillverkningsprocessen i en registrerad sådan elintensiv industri som avses i 1 kap. 2 § första stycket 8 a eller b,
4. får dras av enligt 11 kap. 9 § första stycket 2, 3 eller 5 lagen (1994:1776) om skatt på energi, om elen har använts i en registrerad sådan elintensiv industri som avses i 1 kap. 2 § 8 c,
5. en elanvändare själv har producerat och använt, i en anläggning som har en installerad effekt om högst 50 kilowatt,
6. har använts i produktionen av el (hjälpkraft), eller
7. en elanvändare själv har producerat och använt, om mängden el inte uppgår till mer än 60 megawattimmar per beräkningsår.

Om kvotplikten för en elintensiv industri endast omfattar sådan el som inte ska beaktas enligt 3 eller 4 och övrig el inte överstiger 60

megawattimmar per år, beaktas inte heller den övriga elen vid beräkning av kvotplikten.

4 kap. 7 §

I andra meningen sägs att om kraven i 1 kap. 2 § 8 a, b eller c är uppfyllda så ska myndigheten fatta beslut om registrering. Men angivna lagrum utgör delar av en definition av elintensiv industri och innehåller inga krav. Elintensiv industri definieras i 1 kap. 2 § första stycket 8. Lagrådet föreslår att paragrafen förenklas och ges följande lydelse:

Tillsynsmyndigheten ska efter skriftlig ansökan registrera en elintensiv industri som kvotpliktig.

4 kap. 8 §

Paragrafens första stycke behandlar avregistrering av kvotplikt efter anmälan av den som inte längre är kvotpliktig, medan andra stycket behandlar avregistrering i visst fall fastän anmälan inte gjorts. Andra stycket har fått en mindre lyckad utformning. Lagrådet anser att utformningen av motsvarande bestämmelse i 2003 års lag (6 kap. 7 b §) på ett bättre sätt speglar vad som avses och föreslår att andra stycket i förevarande paragraf utformas i nära anslutning till nuvarande bestämmelse enligt följande:

Om tillsynsmyndigheten har anledning att anta att någons kvotplikt har upphört utan att den registrerade har gjort en anmälan som avses i första stycket, ska myndigheten avregistrera denne. Innan avregistrering sker, ska den som berörs av åtgärden få tillfälle att yttra sig.

4 kap. 9 §

I paragrafen sägs att tillsynsmyndigheten ska avregistrera en elintensiv industri när kraven i 1 kap. 2 § 8 a, b eller c inte längre är uppfyllda. Men angivna lagrum utgör delar av en definition av elintensiv industri och innehåller inga krav. Lagrådet föreslår att paragrafen ges följande lydelse:

Tillsynsmyndigheten ska avregistrera en industri som inte längre är en elintensiv industri.

Tillsynsmyndigheten ska avregistrera en elintensiv industri, om registreringen baserat sig på oriktiga eller vilseledande uppgifter eller om dess företrädare begär det.

Ett beslut om avregistrering gäller omedelbart.

4 kap. 10 §

Lagrrådet föreslår att i första stycket första meningen orden "utifrån de uppgifter som lämnas av den kvotpliktige i deklarationen" utgår som överflödiga. Vidare bör i andra meningen ordet "överstigande" bytas ut mot "överskjutande".

5 kap. 2 och 3 §§

Enligt 2 § första stycket har tillsynsmyndigheten rätt att på begäran få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen. I andra stycket ges myndigheten rätt att förena en sådan begäran med vite.

Enligt 3 § får tillsynsmyndigheten meddela de förelägganden som behövs för tillsynen och förena ett sådant föreläggande med vite.

Paragraferna överensstämmer i sak med 5 kap. 2 respektive 3 § i 2003 års lag.

Det kan enligt Lagrådets mening ifrågasättas om det finns behov av en möjlighet att förena en begäran enligt 2 § första stycket med vite. Det får antas att en sådan begäran i allmänhet framställs utan att förenas med vite. Först om begäran inte tillgodoses behöver myndigheten kunna förelägga vite. I denna situation kan myndigheten med stöd av 3 § meddela ett föreläggande att lämna upplysningar och visa upp handlingar och att förena föreläggandet med vite. Någon särskild bestämmelse som ger möjlighet att förelägga vite behövs därför inte i 2 §. Lagrådet förordar att andra stycket i 2 § utgår.

5 kap. 7 §

Första stycket i paragrafen bör enligt Lagrådet förtydligas genom att ges följande lydelse:

Om tillsynsmyndigheten finner att produktion av el som rapporteras enligt 2 kap. 3 § tredje stycket inte berättigar till elcertifikat i den omfattning som rapporterats, ska myndigheten besluta om nedsättning av tilldelning av elcertifikat och underrätta kontoföringsmyndigheten.

5 kap. 8 §

Den som är eller har varit kvotpliktig ska enligt första stycket se till att det finns underlag för att styrka att kraven för registrering som elintensiv industri och undantag från deklarationsskyldighet är uppfyllda. Lagrådet noterar att det av definitionen i 1 kap. 2 § första stycket 8 inte framgår vilka krav som ska vara uppfyllda för att registrering ska få ske. Lagrådet föreslår att första stycket ges följande lydelse:

Den som är eller har varit kvotpliktig ska genom räkenskaper, anteckningar eller på annat sätt se till att det finns underlag för att styrka uppgifter som lämnats om den el som ligger till grund för

beräkningen av kvotplikt enligt 4 kap. 4 § och den el som inte ska beaktas enligt 4 kap. 5 §.

5 kap. 9 §

Lagrådet föreslår att första stycket förtydligas genom att ges följande lydelse:

Om den som är deklarationsskyldig enligt 4 kap. 3 § inte lämnar en deklARATION i rätt tid, eller lämnar en deklARATION som är ofullständig, får tillsynsmyndigheten förelägga den deklarationsskyldige att lämna en deklARATION eller göra de kompletteringar som behövs. Tillsynsmyndigheten får också förelägga den deklarationsskyldige att lämna uppgifter och visa upp handlingar i den utsträckning som behövs för kontroll av att deklARATIONEN är korrekt.

Lagrådet föreslår att första och andra styckena förs samman till ett stycke.

5 kap. 10 och 11 §§

I paragraferna föreskrivs att innehavare av nätkoncession eller anläggning samt elleverantörer på begäran av tillsynsmyndigheten ska lämna vissa uppgifter till myndigheten. En sådan begäran får enligt andra stycket i de båda paragraferna förenas med vite.

I likhet med vad Lagrådet anfört i fråga om 5 kap. 2 och 3 §§ får det antas att en begäran om sådana uppgifter i allmänhet framställs utan att förenas med vite. I stället för att föreskriva att en begäran får förenas med vite förordar Lagrådet att andra stycket i de båda paragraferna ges följande lydelse:

Om begärda uppgifter inte lämnas får tillsynsmyndigheten förelägga den uppgiftsskyldige att lämna uppgifterna. Ett föreläggande får förenas med vite.

6 kap. 1 §

I första stycket 2 bör orden "omfattas av kvotplikten" flyttas och tas in omedelbart efter orden "enligt tillsynsmyndighetens beslut".

6 kap. 3 §

Lagrådet föreslår att ordföljden i första meningen kastas om och redigeras enligt följande:

Om den kvotpliktige i en deklARATION eller en ansökan om registrering har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter av betydelse för kvotpliktens omfattning, får tillsynsmyndigheten efter den 1 september året efter beräkningsåret ålägga denne kvotpliktsavgift eller ändra avgiftens storlek.

6 kap. 4 §

Enligt paragrafen får ett beslut om kvotpliktsavgift sättas ned, om det finns synnerliga skäl. Vad som kan sättas ned är enligt Lagrådets mening inte beslutet om kvotpliktsavgift utan avgiften. Paragrafen föreslås få följande lydelse:

Tillsynsmyndigheten får, efter ansökan av den kvotpliktige, sätta ned kvotpliktsavgiften, om det finns synnerliga skäl för det.

6 kap. 6 §

Lagrådet föreslår att paragrafens andra stycke förenklas och ges följande lydelse:

Den deklARATIONSSKYLDIGE ska befrias från förseningsavgift, om det med hänsyn till omständigheter som den deklARATIONSSKYLDIGE inte har kunnat råda över framstår som ursäktligt att deklARATIONEN inte

lämnats i rätt tid eller om det (annars) framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den.

8 kap. 1 och 2 §§

I paragraferna anges vilka beslut av tillsynsmyndigheten respektive kontoföringsmyndigheten som får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

I motsats till 2003 års lag innehåller den föreslagna lagen inte något förbud mot att överklaga andra beslut enligt lagen än de som räknas upp i paragraferna.

I den mån det kan förekomma andra beslut än de uppräknade, skapar den valda tekniken osäkerhet om vad som gäller beträffande överklagande av sådana beslut. I författningskommentaren anges uppräknningen i paragraferna av överklagbara beslut vara uttömmande och alltså medföra att andra beslut inte får överklagas. En generell rätt att överklaga förvaltningsbeslut föreskrivs i 22 § förvaltningslagen (1986:223), enligt vilken ett beslut får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom emot och beslutet kan överklagas. Den tveksamhet som kan råda om rätten att överklaga andra beslut än de uppräknade bör enligt Lagrådets uppfattning undanröjas genom tillägg av en paragraf i kapitlet, 4 §, av följande lydelse:

Övriga beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2012 då 2003 års lag ska upphöra att gälla. Enligt punkt 2 ska den upphävda lagen fortfarande gälla i fråga om tilldelning av elcertifikat för produktion av el med

vattenkraft, om anläggningen före ikraftträdandet har fått de tillstånd som krävs för verksamheten enligt 11 kap. miljöbalken.

Av författningskommentaren framgår att avsikten är att tillämpningen av den upphävda lagen efter ikraftträdandet av den nya lagen förutsätter att nödvändiga tillstånd enligt miljöbalken har vunnit laga kraft före ikraftträdandet. Detta bör enligt Lagrådets uppfattning framgå direkt av bestämmelsen. Lagrådet föreslår därför att punkt 2 ges följande lydelse:

2. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om tilldelning av elcertifikat för produktion av el med vattenkraft, om beslut om de tillstånd som krävs för verksamheten enligt 11 kap. miljöbalken har vunnit laga kraft vid ikraftträdandet.